

JUHÁSZ MÓNIKA – VARGA TAMÁS

LÉTFONTOSSÁGÚ A SZAKMA MIHAMARABBI ÁTALAKULÁSA BESZÉLGETÉS CSÉPLŐ VIKTÓRIÁVAL

Ha azt mondjuk: ötletadás, véleményezés, szervezés, tanítás, foglalkozások vezetése, programok előkészítése, szakmai utak szervezése, rendezvények előkészítése, a komáromi pedagógusok körében azonnal Cséplő Viktóriára gondolunk. Ezek a szavak mind napi szinten szerepelnek a komáromi Jókai Mór Alapiskola alsó tagozatos tanítónője szótárában, akit 2018-ban a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége Komáromi Területi Választmányának elnökévé választottak. Cséplő Viktória mindenhol ott van, és csinálja, segít, bedolgozik, szervez. Ahogy mondani szokta: „Megoldjuk!”

■ Hogy kerültél a pedagógiai pályára, hol kezdted tanulmányaidat?

■ Pályafutásomat 1987-ben kezdtem a Hetényi Alapiskola nevelőnőjeként, majd 1990-ben távúton végeztem Léván, nevelői szakon. 2000-ben a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karán alsó tago-

zatos tanítónőként végeztem. Később a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Pedagógiai Karán honosítottam diplomámat. Kezdetben nevelőnőként dolgoztam, majd a Marcelházi Alapiskola alsó tagozatos pedagógusaként tizennyolc éven át oktattam a gyerekeket. Időközben családommal Bátorkesziről Révkomáromba költöztünk, s kerestem a lehetőséget, hogy városi iskolában kapjak munkahelyet. Így kerültem nyolc évvel ezelőtt a Komáromi Jókai Mór Alapiskolába mint alsó tagozatos pedagógus. Tanítóként harminckét éve baktatok az élet útjait.

■ Mi motivált, hogy a tanári pályát válaszd hivatásodul?

■ Viccesnek hangozhat, de még gimnazistaként sem tudtam, hogy milyen irányba induljak, majd az érettségi után nevelőnőként helyezkedtem el. Onnan pedig olyan magasztos célok vezettek a tanári pálya felé, hogy más irányba nem is tudtam terelni a

jövőmet, mint amilyen irányba mozgott. Már akkor ráéreztem, hogy leginkább a gyerek között lehet érdemi munkát végezni. Pályaválasztásomhoz az is hozzájárult, hogy a sok iskolában töltött év alatt sok unalmas órát ültem végig, vagy éppen olyanon vettem részt, amiről úgy éreztem, semmi értelme. Arra gondoltam, hogy lehet ezt jobban is csinálni. Nem állítom, hogy nem vagyok sokszor én is unalmas, de mindig igyekszem az új ötletek felé nyitni és erőteljesen alkalmazni azokat. Hiszem, hogy ebben a szakmában fontos a megújulni akarás.

■ Milyen módszereket tartasz a legmegfelelőbbnek, és melyeket alkalmazod az órákon?

■ A legtöbbet a kérdve kifejtés módszerét alkalmazom. Ez akkor jó, ha a jó időben, jókor, jó helyen feltett kérdés gondolkodásra készíti a tanulókat. De próbálkozom projektfeladatokkal és csoportmunkában való

tevékenységgel is. Tavaly kezdtük aktívan használni a diákjaimmal az IKT adta lehetőségeket, elsősorban a kommunikációt fejlesztő szlovák nyelvi órákon. Itt gyakran maguk a gyerekek készítik a prezentációkat, így tulajdonképpen egymástól tanulnak, én csak koordinálok. Próbálkozom más ötletekkel is, tervben vannak különböző társasjátékok, melyek a tananyag játékos elsajátítására szolgálhatnak. Hogy melyik az üdvöztető, a legmegfelelőbb módszer? Nem tudom. Szerintem kinek mi. Az egyik diáknak ez segít, a másíknak amaz. Éppen a változatosságban érzem azt, hogy valami beválik-e vagy épp finomításra szorul.

■ Hogyan képezted magad, mit tartottál fontosnak a mai modern pedagógiában?

■ Pályám kezdetén a hagyományos oktatási módszereket tekintettem követendő példának. Világunk gyors változása viszont arra készítetett, hogy tüzetesebben megvizsgáljam az oktatási módszerek által kínált széles skálát, melyen érdekesebbnél érdekesebb eljárásokkal ismerkedtem meg, és alkalmazhattam a jövő generációjának tanításakor. Hitvallásommá vált, hogy tanítóként a tőlem telhető legmodernebb eszközökkel, korszerű módszerekkel oktassam iskolánk tanulóit. Úgy vélem, aki a pedagógus szakmát választja, sosem hagyja abba a tanulást. Folyamatosan képeznie kell magát, hisz csak így ismerheti meg a fiatal generáció számára legmegfelelőbb oktatási módszereket. Ezen okból kifolyólag igyekszem részt venni minden olyan rendezvényen, továbbképzésen, ahol valami újat, értékeset, érdekeset tanulhatok, amit később felhasználhatok a tanórák alkalmával. Ezen rendezvények és továbbképzések nagy része nem valósulhatott volna meg a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége nélkül. Úgy gondolom, elismerésre méltó és dicséretes az a munka, amit a SZMPSZ évről évre végez, ebben a munkában pedig oroszánrészt vállal a komáromi területi választmány és a központi regionális iroda is.

■ Hogyan kerültél a SZMPSZ TV elnöki székébe?

■ 2018 őszén, miután az SZMPSZ jelenlegi elnöke, Fekete Irén lemondott a komáromi TV elnökségéről, a járásunk magyar iskolái mellett működő

alapszervezetek bizalmat szavazva választottak meg a választmány elnökévé.

■ Milyen céljaid vannak a jövőre nézve?

■ Célom, hogy az elődeink munkáját becsülettel vigyem tovább, hiszen számomra mindegyikük személye, tevékenysége és tanítása fontos és tanulságos üzenetet hordoz. Feladatom ezenkívül a tradíció folytatása a kor igényeire szabott formában, új ötletekkel gyarapítva. Szeretném elérni, hogy a magyar tannyelvű alapiskolákban a minőségi, értékes oktatás legyen a főszerep, valamint felhívni a figyelmet az innovációra és persze a XXI. századhoz való alkalmazkodás alapján nagyobb hangsúlyt fektetni a digitalizációra is – ezzel is vonzóbbá téve az anyanyelvű iskolát. Hiszen mi lehetne fontosabb annál, mint az, hogy szlovákiai magyarként az anyanyelvén tanulhasson a jövő generációja?

■ Miért tartod fontosnak az innovációt és az IKT eszközök használatát a közoktatásban?

■ A megváltozott társadalmi, pénzügyi, oktatási és kulturális élet kifejezetten megköveteli magának a változtatásokat. Így a tanulási és tanítási folyamatot is újra kell tervezni, modernizálni, és ez talán még nagyobb kihívást jelentő folyamat a pedagógiában. Itt ugyanis nemcsak a technikai szempontok miatt küzdelmesek a mindennapok, hanem azzal is meg kell küzdeni, hogyan használjunk egy számítógépet, tabletet vagy egy mobiltelefont arra, hogy az iskolában szerzett információkat feldolgozzuk és azokat megfelelően alkalmazzuk. Valamint arra a pedagógiai problémára is megoldást kell találni, hogyan lehet a diákok érdeklődését felkeltve olyan környezetet teremteni, amelyben az iskolában eltöltött idő alatt a tanulás a digitális eszközök segítségével, de nem és csak kizárólag azok által, a diákok számára az eddigieknél izgalmasabb és hatékonyabban tud megvalósulni.

■ Milyen változásokra lesz szüksége a szlovákiai magyar pedagógusoknak a mai világban?

■ Úgy gondolom, elsősorban mindenképp oktatásmódszertani váltásra lesz szükség. El kell tudnunk fogadni az iskola és a benne kialakított

környezet teljes átalakulását, s emiatt szükséges teljesen újraértelmezni a tanítás célját és a tanár szerepét is a tanítási folyamatban. Persze emellé még be kell építenünk az oktatásba azokat a különböző elvárásokat, amelyeket rohanó világunk társadalma állít az iskolából kikerülő fiatalokkal szemben. Törekedni kell az egyensúlyra, hogy az információátadás és a gyermekek különböző kompetenciáinak fejlesztése alkalmazkodjon a modern társadalmi elvárásokhoz.

■ Ennek fényében milyen tervekkel indítod a jövő évet?

■ 2019. február 18-án szervezésre kerül a Komáromi Pedagógiai Napok rendezvénysorozat, melynek témája az innováció és a digitalizáció a 21. században. Folytatni szeretném az intézményvezetők további szakmai képzését, a kistérségi óvodatalálkozók szervezését, a Harmos Károly Képzőművészeti Tábor, illetve a Jókai Mór Vers- és Prózamondó Tábor társzervezését. Szeretnék szakmai tanulmányutakat szervezni a pedagógus kollégák részére, valamint a már hagyománynak számító jótékonyági pedagógusbált is továbbéltetném. Szintén társzervezőként segítjük az országos iroda munkáját, például részt vállalunk a szlovákiai magyar pedagógusok országos találkozásának megszervezésében is, de segítünk levelezni az Országos Tehetségnapot, valamint a Kaszás Attila Versmondó Fesztivált, a Jókai Mór Nyári Egyetemet, az Országos Tanévnyitó Ünnepeket és a Rákóczi Ferenc Tanári Emlékkonferenciát is.

■ Végezetül egy személyesebb jelleű kérdés. Mennyiben támogat ebben a kimondottan nagy feladatban a család?

■ A családom támogat, ahol és ahogyan csak tud. Természetesen mielőtt elfogadtam volna a kinevezést, kikértem a családom véleményét. Megszoktuk, hogy a fontos dolgokban közösen döntünk. Tudják, hogy vannak olyan időszakok, amikor összejönnek a dolgok, de igyekszem odafigyelni, hogy amikor együtt vagyunk, az csakis rólunk szóljon!

■ Köszönjük a beszélgetést! Elnöki tevékenységedhez sok erőt, egészséget és kitartást kívánunk!